

**Valitus, jonka William Prym GmbH & Co. KG ja Prym Consumer GmbH ovat tehneet 30.11.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-30/05, William Prym GmbH & Co. KG ja Prym Consumer GmbH v. Euroopan yhteisöjen komissio, 12.9.2007 antamasta tuomiosta**

(Asia C-534/07 P)

(2008/C 37/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

#### Asianosaiset

**Valittaja:** William Prym GmbH & Co. KG ja Prym Consumer GmbH (edustajat: asianajaja H.-J. Niemeyer ja asianajaja Ch. Herrmann)

**Muut osapuolet:** Euroopan yhteisöjen komissio

#### Kantajan vaatimukset

1. Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-30/05 12.9.2007 antama tuomio on kumottava siltä osin, kuin se on valittajille vastainen
  2. Euroopan yhteisöjen komission 26.10.2004 tekemä päätös K(2004) 4221 lopullinen (asia COMP/F-1/38.338 — PO/Neulat) on todettava pätemättömäksi sikäli kuin se koskee valittajia
- toissijaisesti päätöksen 2 kohdassa valittajille asetettu sakko on todettava pätemättömäksi tai sitä on alennettava
3. toissijaisesti 2 kohdassa esitettyyn vaatimukseen nähden asia on palautettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen
  4. alkuperäisen menettelyn vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeusriidasta kokonaisuudessaan aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

#### Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo virheellisesti, että alun perin yhtenäisen menettelyn ”Lyhyttavarat” jakaminen (osa-)menettelyihin ”Lyhyttavarat: Neulat” ja ”Lyhyttavarat: Lukot” ilmoittamatta syitä tälle jakamiselle loukkaa valittajien puolustautumisoikeuksia, erityisesti niiden oikeutta tulla kuulluksi.
- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin loukkaa oikeuksien epäämistä koskevaa kieltoa ja tehokasta oikeussuojaa koskevaa perusoikeutta, kun se ei tutki menettelyn ”Lyhyttavarat” osittamisen lainvastaisuutta, koska on kyse yhdestä ja jatketusta lainvastaisesta toiminnasta.

— Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kiistää virheellisesti EY 253 artiklan mukaisen perusteluvelvollisuuden loukkauksen. Se katsoo oikeudellisesti virheellisesti, että komission aukolliset esitykset merkitykselliseksi katsottavien markkinoiden suuruudesta sekä lainvastaisen toiminnan konkreettista vaikutuksista markkinoihin ovat oikeudellisesti merkityksellisiä.

— Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin rikkoo sakkojen laskemisesta annettuja suuntaviivoja. Se määrittelee lainvastaisen toiminnan vakavuuden ainoastaan lainvastaisen toiminnan abstraktin muodon perusteella ja katsoo vakavuusluokan alimman perussakon vähimmäissakoksi, jota ei saa alittaa. Se myös kieltäytyy oikeusvaltion ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteita rikkoen ottamasta lieventävänä seikkana huomioon lainvastaisen toiminnan vapaaehtoista lopettamista.

— Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin rikkoo suhteellisuusperiaatetta. Se soveltaa sakkojen laskemisesta annettuja suuntaviivoja lainvastaisen toiminnan vakavuutta määrittäessään yhtä muodollisesti ja yksipuolisesti valittajien haitaksi kuin vastaaja alkuperäisessä menettelyssä. Se ei myöskään suorita suhteellisuusperiaatteen edellyttämää kokonaisharkintaa arvioimalla kaikkia yksittäistapauksessa merkityksellisiä seikkoja kumulatiivisesti, vaan tarkastelee sakon suhteellisuutta vain kunkin yksittäisen kriteerin osalta erikseen.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) on esittänyt 3.12.2007 — Assitur Srl v. Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano**

(Asia C-538/07)

(2008/C 37/22)

Oikeudenkäyntikieli: italia

#### Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

#### Pääasian asianosaiset

**Kantaja:** Assitur Srl

**Vastaaja:** Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano

**Ennakkoratkaisukysymykset**

Luetellaanko direktiivin 92/50/EY 29 artiklassa <sup>(1)</sup>, jossa säädetään seitsemän syytä, joiden nojalla ehdokkaat voidaan jättää palveluhankintoja koskevien sopimuskentekomenettelyjen ulkopuolelle, tyhjentävästi poissulkemista koskevat tapaukset, ja onko se näin ollen esteenä sille, että lain N:o 109/94 10 §:n 1 bis momentissa (joka on korvattu asetuksen N:o 136/06 34 §:n viimeisellä momentilla) kielletään yrityksiä, joiden välillä on määräysvaltasuhde, osallistumasta samaan tarjouskilpailumenettelyyn?

<sup>(1)</sup> EYVL L 209, s. 1.

**Kanne 30.11.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta**

(Asia C-539/07)

(2008/C 37/23)

*Oikeudenkäyntikieli: italia*

**Asianosaiset**

*Kantaja:* Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: E. Montaguti ja A. Nijenhuis)

*Vastaaja:* Italian tasavalta

**Vaatimukset**

- On todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 2002/22/EY <sup>(1)</sup> 26 artiklan 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole kaikkien eurooppalaiseen hätänumeroon 112 soitettujen puhelujen osalta antanut viranomaisille, joiden puoleen on käännytty hätätapauksessa, mahdollisuutta paikantaa soittajan sijainti, kun se on teknisesti mahdollista.
- Italian tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

**Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut**

Direktiivin 2002/22/EY täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 24.7.2003.

<sup>(1)</sup> Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (yleispalveludirektiivi) (EYVL L 108, s. 51).

**Kanne 30.11.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta**

(Asia C-540/07)

(2008/C 37/24)

*Oikeudenkäyntikieli: italia*

**Asianosaiset**

*Kantaja:* Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: R. Lyal ja A. Aresu)

*Vastaaja:* Italian tasavalta

**Vaatimukset**

- On todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut EY 56 artiklan ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 40 artiklan mukaisia velvoitteitaan siltä osin kuin kysymys on pääomien vapaasta liikkuvuudesta jäsenvaltioiden välillä ja kysymyksessä olevan sopimuksen sopimusvaltioiden välillä, eikä saman sopimuksen 31 artiklaa siltä osin kuin kysymys on sijoittautumisvapaudesta kyseisen sopimuksen sopimusvaltioissa, koska se on pitänyt voimassa verolainsäädäntöä, jonka mukaan muihin jäsenvaltioihin ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen sopimusvaltioihin sijoittautuneen yhtiön jakamia osinkoja verotetaan ankarammin kuin kotimaisia osinkoja.
- Italian tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

**Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut**

Euroopan yhteisöjen komissio viittaa alaa koskevaan voimassa olevaan Italian lainsäädäntöön joka perustuu myös sopimukseen ja jossa muille kuin italialaisille yhtiöille jaettavia osinkoja (ns. ulkomaille maksettavat osingot) kohdellaan verotuksellisesti huomattavasti epäsuotuisammin kuin italialaisille yhtiöille jaettavia osinkoja (ns. kotimaiset osingot).

Komission mukaan tällainen lainsäädäntö — jota Italian hallitus aikoo joka tapauksessa muuttaa — on ristiriidassa pääomien vapaan liikkuvuuden periaatteen kanssa, koska se vaikuttaa haitallisesti italialaisen yhtiön muualla kuin Italiassa asuvien osakkeenomistajien voittoihin ja investointipäätöksiin, ja vaikeuttaa samalla näiden italialaisten yhtiöiden pääoman hankkimista ulkomailta. Tämän vuoksi on todettava, että on selvästi rikottu EY 56 artiklaa, koska kyseisessä määräyksessä kielletään kaikki pääoman vapaan liikkuvuuden rajoitukset jäsenvaltioiden välillä, ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen (ETA-sopimus) 40 artiklaa, jossa määrätään vastaavasti tästä samasta vapaudesta sopimuksen sopimusvaltioiden välillä.

Komissio toteaa lisäksi, että tällainen lainsäädäntö saattaa olla myös sijoittautumisvapauden vastaista, sellaisena kuin siitä määrätään ETA-sopimuksen 31 artiklassa, koska sitä sovelletaan myös sellaisiin määräysvaltaan oikeuttaviin osuuksiin italialaisissa yhtiöissä, jotka ovat johonkin kyseisen sopimuksen sopimusvaltioon sijoittautuneen yhtiön omistuksessa; tällaiseen osakkeenomistukseen ei sovelleta direktiivin 90/435/ETY <sup>(1)</sup> mukaista yhdenmukaistettua verojärjestelmää.